

več s sv. Očetom. Mnogo so krivi žalostnih razmer tudi francoski duhovniki. Ti so sedeli v svojih farovških ter se niso brigali ne za nobeno društvo, nobeno volitev, noben časnik. Zdaj pa je priklopilo sovraštvo brazvernikov tikoma do farovških poslopij in duhovniki bodo morali hote ali nehoti med ljudstvo. In potem bo gotovo počasi tudi boljše!

Dopisi.

Maribor. (Nemškega notarja) bi rad dobil v Maribor znani Girstmayr na mesto zapeljanega notarja dr. Haasa, ki sedaj mesto v lepem Mariboru premišljuje nemško hvaležnost in »Gemeinbürgschaft« v majhnem zapuščenem koroskem trgu. Ker se pa ne more sklicevati na to dejstvo, napada v »Mariborčanki« nekdanjega notarskega namestnika g. Kogej, kateri je vedno boljše izhajal in vedno večje zaupanje užival v Mariboru, kjer je bival dve leti, čeprav so mu Nemci stanovanje vzeli in mu na vse možne načine nasprotovali. Očita namreč omenjenemu notarskemu namestniku, da pride vsled njegove krivde neko posestvo na dražbo, ker je baje, mesto da bi bil prosil nemške hranilnice, naj bi ubogega kmeta počakale na plačilo, te nemške hranilnice plačal in vzel denar pri slovenski hranilnici, kar pa je bilo premalo, sam doplačal.

Girstmajerjevo govorčenje že se pristiže kazenski sodnik, nekoliko popra pa je dobil s popravkom, katerega je prejela »Mariborčanka« in kateri med drugim dokazuje, da je notarski namestnik gosp. Kogej prosil za svojo stranko graško štajersko hranilnico in nemško kreditno društvo v Mariboru, ki sta gnali posestvo njegove stranke na dražbo, da bi dolžnika počakala, pa tega nista hoteli, čeprav so bile obresti pri zadnjem le za štiri mesece zastarane; da je zaradi prihranjenja stroškov prosil na drugo mesto za graško hranilnico posojila pri mestni hranilnici ljubljanski 3200 kron, da pa je ista dovolila 13.500 kron na prvo, ničesar pa na drugo mesto; da je na to, zlasti na stroške in težave (ker bi moral založiti iz svojega 16.661 K 72 h) stranko opozoril in ni hotel dela prevzeti, dokler ga ni stranka z opetovanimi prošnjami in solzami omečila in z zamolčanjem dolgov zapeljala, da je nemške tirjatve, zaradi katerih je že bila prodaja razpisana, iz svojega žepa plačal; da je še

L. 1586 je v boju s Turki, ki so bili poprej ubili že 5 bratov Aleksčev, padel še zadnji tega junaškega rodu in zato je nadvojvoda Karol hišo in zemljišči delež pokojnega podaril njegovemu svaku vojvodi Ivanu Jurašinoviču.

Tudi je Karol s pismom od leta 1587 uskoški naselbini moral obljubiti, da nobenemu tujcu ne bo dovolil, vrniti se vanjo.

S tem pa poročila o Skokah prenehajo malone za 100 let. Kaj se je v tem času tu godilo, ne vemo, ampak moremo le sklepati iz poznejših pičlih nam znanih dejstev, a vršile so se med tem važne stvari.

Druga listina, ki jo imam iz rok posestnika Peska in sicer kupna pogodba iz l. 1664 pravi, da je tega leta »Freyhoff zu Sgockendorff«, torej ono šestino skoško sveta, na katerem je stala prvotna hiša, to je hiša Aleksčeva, pozneje Jurjevičeva, s to hišo vred prodal nemški plemenitaš Hans Adam von Sigerstorff Slovincu Juriju Pieteršku in njega ženi Katarini. Listina tudi pravi, da je posestvo prosto vsake cesarske in deželne dave, desetine in tlake.

Ker je ta listina zadnja, ki sem bil mogel priti do nje, sem se obrnil do edinega zgodovinskega vira, ki mi je še ostal in ki mi vsaj kolikor toliko razjasnjuje nadaljni razvoj Skok, namreč do krstnih knjig župnije slivniške, pod katero so v oni dobi spadale Skoke, in ki segajo nazaj do l. 1686.

(Konec pride.)

le potem izvedel, da znašajo obresti pri graški hranilnici 1863 K 82 h (za tri leta!) in zastali davki 591 K 57 h, vsled česar ni od ljubljanske hranilnice posojenih 13.500 K zadoščalo, marveč je moral iz svojega doplačati nad 3000 K; da čaka za plačilo tega zneska že jedno leto; da bi bila torej brez (ne pa zaradi) njegovega »famoznega« sveta in rizika in njegove pomoči dolžnika že pred jednim letom po zahtevanju nemških denarnih zavodov, kojih jeden, mariborski, je imel tirjati obresti le za štiri mesece, uničena in postala brezdomovinska berača.

Nemci, čeprav bi ne slo iz njihovih osebnih žepov, niso hoteli pomagati nemškemu kmetu, pomagal mu je pa slovenski notar na svojo nevarnost do sedaj vsaj za jedno leto. Znaprej naj pa to stori veliki Nemeč in poznavatelj »nove slovenščine«, Girstmayr, pa bo ustrezenc kmetu in notarju. Radovedni smo, ali stori to on, ali pa morda kak nemški notar; dvomimo, ker hvaležnost in dobrosrčnost nista rada pri Nemcih doma, vsaj ta po Girstmayerju opisani slučaj dokazuje to jasno.

Sv. Vid pri Ptaju. (Naše poštno razmere.) Ni ga slovenskega kraja, kjer bi se z našim jezikom tako pometalo, kakor na tukajšnji pošti. Naš poštar Šošterič je brezdvomno prepričan, da je pošta samo radi njega in njegovih pristašev, ki se poslužujejo slov. jezika le nekaj, kadar je treba našega kmeta privabiti v štacuno ali krčmo, sicer pa presirljivo govore o našem jeziku in mu odrekajo vsake veljave. Ne moremo si drugače razlagati postopanja našega poštarja, ki ima na pošti gospodično, trdno Nemko, popolnoma nevedšo slovenskega jezika in to v izključno slovenskem kraju, v katerem ni niti jednega Nemca, ampak le nekaj zagriženih posilincev, ki kaj radi povdarjajo svoje nemštvo (?), v resnici pa ne vedo ne slovenskega ne nemškega jezika in katerim žalibog prikrmjujejo tudi tisti tukajšnji gospodje, od katerih bi naša ljudstva vse kaj drugega pričakovalo. Mi smo mnenja in temu se bo moral tudi gosp. Šošterič pridružiti, da so ces. kr. uradi radi ljudstva, da morajo znati uradniki jezik ljudstva in ne nasprotno, ljudstvo jezik uradnikov. Svetujemo vam, g. Šošterič, da se kar najhitreje spoprijaznite s to mislijo, da posvetite nekoliko več pozornosti izročeni vam pošti, da pridno preiskujete še razne druge nedostatke, drugače bodemo skrbeli, da vas od zgoraj pouče, da ima tudi naše slov. ljudstvo, katero se žalibog še vse premalo poteguje za svoj mili jezik, pravico posluževati se svojega jezika tudi na pošti in ne samo v vaši trgovini, kjer pa ne marate nastavljeni izključno nemških pomočnikov, ker dobro veste, da bi vam ljudstvo hrbet pokazalo.

Od Save. (Zborovanja »Sava«.) Katol. politično društvo »Sava« je priredilo konec julija dva zborovanja, dne 24. julija pri Sv. Antonu v rajhenburški župniji in zadnjega julija v Dobovi. Oba shoda sta bila dobro obiskana, zlasti v Dobovi, kamur je dospelo tudi lepo število hrvaških kmetov. Na obeh shodih je poročal g. posl. Žičkar o delovanju državne in deželne zbornice. Prav poljudno je razlagal tudi novo volilno postavo ter navduševal zborovalce, da se vsi vdeležijo letošnjih volitev. Dobovčanom je zagotovil, da se bo deželna kmetstva začela pečati z uravnavo Sotle in Save. O namenu društva »Sava« je govoril pri Sv. Antonu g. J. Jelšnik, v Dobovi pa g. J. Cerjak. Tudi o gospodarstvu se je poročalo na obeh shodih. Pri Sv. Antonu je govoril o trtoreji in posebno še o novih nasadih gosp. ekonom M. Cerjak, v Dobovi pa potovalni učitelj gosp. I. Belč o vino- in sadjereji. »Štajerca« je na izborni način krtačil g. Agrež iz Brezic na zadnjem shodu. Upamo, da bo marsikateri štajercijanec ob Sotli spoznal svojo slepoto in temu umazancu za vsikdar obrnil hrbet. Končno je pozdravil zborovalce hrvaški kmet Nik. Humar iz Vukovega sela in v vnesenih besedah navduševal k narodnemu delovanju

tu in onstran Sotle. Shod v Dobovi je bil eden najlepših, kar jih je priredilo društvo »Sava«. Dal Bog, da bi navdušenje, ki je vladalo na shodu, obrodilo obilno sadu!

Iz Amerike. Cenjeni »Slov. Gospodar« in dragi tvoji čitatelji — moji rojaki! Preminulo je že dobrih deset mesecev, odkar nisem več v sredini svojih domačinov in rojakov. Razne vremenske nezgode so bile krive slabe letine, vsled česar so me spodnještajerskega rojaka primorale, da sem se podal v obljubljeno deželo, Ameriko, iskat svoje sreče, katero pa dozdaj še ni gotovo, da bi jo našel. Ako se odsihod na boljše ne obrne, bom zopet kmalu priplaval prek široke luže k vam, dragi mi domačini. Letošnje leto skoraj vse takozvane »kompanije« (družbe) delavcem plačila odtrgajo. Delavci imajo svoje »unije« (zveze), katerih vodje šuntajo, da bi delavci delo ustavili; to pa sebi v škodo, kompanijam pa v korist. Tega pa ne vidijo prej, nego da so že popolnoma sestradani. Ti takomenovani štrajki trpijo po več mesecev, tudi po celo leto. Silno težavno je kaj takega za tega, ki bi se rad prav kmalu povrnil v milo svojo domovino. Letos se sodi posebno, da bo več štrajkov zaradi volitve predsednika Združenih držav. Prerokujejo, da bo gotovo izvoljen zopet prejšnji Roosevelt, katerega tudi delavstvo nekaj časa. Socijalni demokrati tudi kujejo svoje načrte, pa kakor se čuje, se jim bodo popolnoma izjalovili. Zatorej letos ne svetujem rojakom v Ameriko, ko bi bil kateri namenjen izseliti se. Mogoče, da se bo tu v Ameriki prav kmalo, pa zelo, zelo poslabšalo, kajti delavec je tukaj veliko na slabšem stališču kakor v Avstriji, dasi tudi tuintam nekoliko več zasluži. Želeti bi bilo, da bi avstrijska vlada v resnici kaj storila, ne samo obetala za zboljšanje stanu ubogega kmeta- in delavca-trpina, da bi ne prihajali v sramoto Avstrije v tolikem številu tu sem, posebno v škodo svojega duševnega življenja. O tem bi vam lahko marsikaj poročal. Srčni pozdrav vsem rojakom mile Slovenije! — Jale, Kansas, dne 7. julija 1904.

Vas nekdanji Posavski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pevska slavnost v Mariboru. V nedeljo dne 7. avgusta bo Maribor pričal velike narodne slavnosti. Iz vseh krajev širne Slovenije bodo prihiteli slovenski pevci in pevke v Maribor, da tukaj enkrat tudi skupno zapoje prelepo slovensko pesem. Mariborski Slovenci se veselimo ljubih gostov in jih že naprej srčno pozdravljamo. Pa tudi poslušalcev lepe pesmi pričakujemo v obilnem številu, tudi teh se veselimo in jih pozdravljamo. Pozdravljeni!

Polit. narod. gospodarsko društvo pri Sv. Lovrenca v Slov. goricah ima javno občno zborovanje v nedeljo, 7. avg. po rani službi božji v cerkveni hiši. Govorilo se bo o prihodnjih volitvah. Moške in mladenci, sosedni in domači, vdeležite se!

Katol. slov. politič. društvo »Sava« zboruje v nedeljo, dne 7. avgusta ob 3. uri popoldne na Zdolah pri Brezicah.

Mariborske novice. Minoli teden je gorelo v dveh dneh kar štirikrat. V soboto dne 30. m. m. zjutraj je zgorelo gospodarsko poslopje Nendla v Pobrežah. Zgorel je tudi neki mlatič, ki je spal na senu. Isti dan zvečer je zgorela pri brodu v Melju kolarnica napolnjena s slamo, last domobranske vojašnice. Ker pa požarna bramba ni ognja dobro pogasila, se je vnela slama in tramovje ter zopet začelo goreti drugi dan, v nedeljo okoli dvanajstih. — V Leitersbergu je od-

pravljene kontamac. — V ponedeljek in torek je bilo zelo živahno življenje po mariborskih ulicah. Iz vseh krajev Slov. Štajerske je namreč prišlo mnogo častilcev Marije, da se poklonijo na porcijunkolovo Materi Milosti v Mariboru ter da se udeležijo obilnih odpustk. — Dne 30. m. m. je umrl posestnik paromlina Ludvig Franc v 60. letu.

Imenovanja. Za okrajnega sodnika v Gornjo Radgono pride Nemec Jožef Kronasser, kot sod. pristav v Slov. Bistrico pride Nemec dr. M. Reiser in kot sodn. pristav v Laško pride Nemec dr. J. Prem-schak. Žalostno!

Doktorjem pravoslovja je bil promoviran dne 8. julija Franc Ratej, konceptni praktikant pri okrajn. glavarstvu v Mariboru.

Poročil se je dne 30. julija t. l. na Kr. Vinogradih praktikant c. kr. vseučilišne knjižnice v Pragi, g. Fran Heric, doma iz Kokorič pri Ljutomeru, z gđ. Elzo Slezákov, hčerko namestniškega svetnika.

Kn.-šk. dijaško semenišče. V našem škofiškem uradnem listu se razglša, da bo letos le malo dijakov brezplačno sprejetih v dijaško semenišče in da naj prošniki že v prošnji omenijo, koliko bi jim bilo mogoče plačevati, ako se sprejmejo. Prošnjiki, ki se sklicujejo na kako ustanovo, naj pripomnijo, kdo bo doplačal, da se doseže polni znesek 250 K, ako ustanova ni tako visoka. Prošnje se morajo vložiti do 10. avgusta.

V Št. Ilju v Slov. gor. je povezil vlak dne 25. m. m. zjutraj železniškega ču-vaja Karola Čerče. Kako je prišel pod vlak, se ne ve.

V trgu Sv. Lenart v Slov. gor. so bile na 30. julija t. l. napovadane občinske volitve, pa so — preložene! Zakaj? Zato, ker je v vsej pripravi in tudi v zapisnikih volilcev kar mrgolelo pogreškov in nepravilnosti. Lenarški posilincei so hoteli tako po svoji stari navadi v kalnem, v motnem loviti — pa jim je spodletelo.

Služba uradnega sluga je razpisana do 4. septem. pri okrajni sodnici v Št. Lenartu v Slov. gor. Prošnje so vpslati na predsedništvo okrožne sodnije v Maribor.

Iz Slovenskih goric. Letos se nam slabo godi. Kar nam ni pobrala povoden, je tu in tam toča potolkla, kar je še ostalo, nam sedaj suša požge. Prvi pridelek smo pospravljali seno. Zrastle je sicer lepo, toda spravljali smo blatno. Žita in pšenice smo dobili le toliko, kolikor smo sejali in tu in tam še celo manje. Toda kakšno? Ker je zavoljo suše prej dozorelo, ni bilo dorastlo, zato je vso zrnje drobno in lahko. Za prihodnjost setev je bolje, da zrnje kupimo v drugih krajih. Namesto ječmena nam je le zrastle veliko dražja, in to, ker je bila mokra zima. Krompir, koruza in ajda slabo kaže, ker zavoljo suše ne more rasti. Gorice so osmojene, grozdje se je izsulo, veliko traja pa je že od trne uši popolnoma suho. Sadje na drevju je drobno in odpada. Vse kaže slabo. Za repo in korenje pa še ne vemo. Svinje bolehajo in crkajo. Od koder čemo dobiti denarja za domače potrebe, davek itd. Pa če ne bomo davka plačali, pridejo nam cenit. — Kje čemo pomoči iskati? Komu se čemo pritožiti? Kdo nam bo pomagal? Se naj li obrnemo v tej bedi do »Štajerca«? Ko pa že na čelu svojega lista nosi napis: Kmečki stan, srečen stan, sam se pa imenuje kmečki list itd. Jasen dokaz, da on ne pozna kmečkega stanu, sicer bi tudi ne dal kmetov risati na čelo svojega lista v senco pod drevesom, ki le južnajo. Ne ve, da imamo mi kmetje malo časa v senci sedeti, če hočemo imeti borni grizljaj. Proč torej s »Štajercem«, ki nas le za nos vodi! Ostanimo zvesti »Slov. Gospodaru« in »Našemu Domu«.

Požari. V Gor. Polskavi je zgorela dne 27. m. m. hiša in gospodarsko poslopje posestnika Matije Esih. Zgoreli so tudi vsi spravljene pridelke in ena svinja. — V Brežicah je požar uničil dne 27. m. m. kolarnico g. Druškoviča. Zgorelo je mnogo

sena in mnogo gospodarskega orodja. — V nedeljo, dne 24. m. mes. je strela udarila v župnišče pri Sv. Frančišku v Savin. dol. ter precej poškodovalo streho in poslopje. Ker so ogenj hitro zapazili, je požarna bramba prihitela na lice nesreče ter pogasila ogenj. — V Prevolah, občina Koprivnica, je zgorela v petek, dne 28. m. m. hiša Jakoba Gnus. Vnelo se je tudi blizu stoječe gospodarsko poslopje, ki je popolnoma zgorelo. — Dne 27. m. m. je začelo goreti v gospodarskem poslopiju Ivana Košar v Terbegovcih. V kratkem času je ogenj upepelil gospodarsko poslopje in svinjske hleve. Ogenj je nastal vsled nepazljivosti pri kurjenju v parno mlatilnico. Kurjač Miha Kozar je radi tega zbežal na Ogrsko.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je bila poročena dne 1. avg. Alojzija Korošec z Jožefom Stumpfom, posestnikom iz Bunčan. Nevesta je bila vzgledno dekle dekliške zveze. Poročil ju je vlč. gosp. župnik sv. lovrenski. Jožef Sinko, ujec nevestin, z do srca segajočim nagovorom. Dekleta dekliške zveze so krasno peče pri sv. maši. Da bi bilo srečno!

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 27. jul. je Franc Trafenik p. dom. Kosobir, nagornjak na Kogu, kopal pesek v Vodrancih. Ker je preveč podkopal breg, se je zemlja nanj zrušila ter ga zasula, da se je zadušil.

Važno za posestnike vinogradov. Kdor ima stare vinograde v občinah, kateri so proglašene kot od trne uši okuženi, da si lahko zemljski davek od gorice odpisati in sicer v tem razmerju, v kakoršnem se je trgatve zmanjšala. Če da vinograd čez $\frac{1}{4}$ ali $\frac{1}{2}$ ali $\frac{3}{4}$ manj mošta kakor nekdaj, si lahko da $\frac{1}{4}$ ali $\frac{1}{2}$ ali $\frac{3}{4}$ davka odpisati. Če vinograd sploh več ne rodi, tako se da ves davek odpisati. Da se odpis davka doseže, naznaniti se mora okrajnemu glavarstvu številka parcele vinograda z nekelekovano prošnjo najmanj 6 tednov pred trgatvijo. Če je več posestnikov skupaj, se to najbolje po občinskem uradu naredi. Komur se enkrat davek odpise, potem to velja za zmiraj naprej, ne da bi se moralo vsako leto zopet prositi, dokler se vinograd na novo ne nasadi, ali pa če posestnik še pozneje prosi, da bi se mu še več ali pa ves davek odpisal.

Iz Gornjega Dupleka pri Vurberku. Dne 1. t. m. okoli 9. ure se je pretrgala vrh pri brodu čez Dravo, druge nesreče ni bilo. Vozniki morajo voziti mimo Sv. Petra. — Jabolk imamo veliko, samo dežja nam manjka. Znano nam je, da bomo imeli v kratkem političen shod, udeležili se ga bomo v velikem številu.

Nesreče. Pri Bizeljskem je utonila dne 24. m. m. 16letna deklica Marija Drensek. Pri kopanju je zašla v globoko vodo ter izginila v vodi.

Nevihite. Čez Braslovče je divjala dne 26. m. m. huda nevihta. V hišo Antona Svetko v Polzeli je udarilo ter ubilo nekega 15letnega fanta, omamilo in opeklo posestnika in dva otroka. Hiša je popolnoma zgorela.

V Marnbergu si bodo postavili protestanti svojo cerkev.

Požar v Šmartnu pri Slovenjgradcu. V soboto, dne 30. julija t. l. ob 4. uri popoldne je zažgal štiriletni rejnec posestnika Jurija Smuk pod mostovžem, po katerem vozijo kmetje žito v škedenj, steljo. V hipu je bilo celo gospodarsko poslopje, v katerem so imeli večinoma najemniki ali olerji navedenega gospodarja živino, žito, seno in gospodarsko orodje spravljeno, v plamenu. Večina živine se je rešila; zgorelo je samo eno tele in dve svinji. Na obeh straneh tega poslopja stoječi hiši ste bili po napornem delu rešeni. Pogorela pa je hiša soseda gostilničarja Janeza Gabršek, v kateri je imel štacunar Jožef Knap štacuno in stanovanje. Razun živine in drugih malenkosti zgorelo jima je vse. Od tod je vrglo ogenj na 140 korakov oddaljeni kozolec prvega gospodarja, ki je bil natlačeno poln s žitom, senom in

gospodarskim orodjem. Na nesrečo bil je kozolec okrog in okrog obdan s škopami. Tu se ni dalo ničesar rešiti; zgorelo je vse do tal. Sreča, da je še bilo mogoče rešiti farovski hlev, ker če bi se prijel tega zalo razširjenega poslopja ogenj, bil bi v nevarnosti farovž, cerkev, šola, kaplanija, z eno besedo celi varož. S kozolca zanesel je veter ogenj nazaj ter užgal gospodarsko poslopje čevljarja g. Ferdinanda Mithans. Tudi tukaj je upepelil ogenj vse spravljene poljske pridelke in orodje. Sinko, ki je bil visoko na strehi in hotel zadušiti ogenj, padel je s taiste, a božja pomoč ga je čuvala, poškodoval se je le neznatno. Škoda je velikanska, sadno drevje osmojeno, ovočje pečeno. Posestniki so bili le deloma zavarovani in od teh se nekateri z zaostalimi obroki na premijah. Stariši, pazite na svoje otroke, skrivajte žveplence, zavarujte svoje hiše, poljske pridelke in gospodarska orodja!

Pri Sv. Juriju v Slov. gor. se je politični shod zadnjo nedeljo jako lepo izvršil. Dr. Tiplič je shod otvoril. Kapelan Gomilšek je govoril o volitvah za IV. kurijo po domače. Poslanec Roškar je v navdušenih besedah vspodbujal svoje rojake, naj se polnoštevilno udeležijo volitev dne 20. sept. Nato so bile sprejete resolucije kot na shodu pri Sv. Trojici. Glede kandidata za IV. kurijo za ptujski okoliš se je posebno naglašalo, da bodi to mož, ki ne trobi v liberalni rog, zakaj takega bo postavila itak že stranka »Štajerca«, nego ki je navdušen katoličan in neustrašen narodnjak, potem pa naj bode kdorkoli. Takoj po shodu je bil občni zbor izobraževaln. društva »Edinost«. Tajnik kaplan Zavadil je poročal o delovanju društva, ki je bilo zadnje leto zelo zaprpano. Želeli bi bilo, da se Jurijevčani bolj zanimajo za društvo, treba pa je tudi, da odborniki vsi store svojo dolžnost. Odbor je bil izvoljen stari. Mladenec Fr. Roškar od Sv. Benedikta je res navdušeno govoril o mladeniških zvezah in vspodbujal jurijevske mladeniče, da si ustanove svojo zvezo. Zato je upati, da se ustanovi v kratkem mladeniška pa tudi dekliška zveza. Pa naj ne ostane samo pri besedah! Jurijevski mešani zbor je zapel nekaj prav lepih pesmic, tudi tamburaši so nam zaigrali nekaj mičnih. Udeležba je bila jako obilna, zlasti mladine je bilo veliko. Naj bi besede, govorjene na shodih, ne ostale brez sadu!

Gornjeradgonske novice. O priliki birme je naš gospod župan prepovedal slovenske zastave. Štirinajst dni pozneje je bil v Gornji Radgoni »Sonnwendfeierfest«, in takrat smo videli pruske »frankfurterice«. Tako daleč smo že vsled svoje narodne zapanosti! — Na ciganskem koncertu Lajoša Bálaza sem čul ta-le razgovor. Brčko: »Ali se naši Slovenci kaj jezijo, ker smo jih v »Štajercu« tako zdelali?« Cencek: »E kaj se. Krotin gift jim ne more škodovati. Pravijo, da se strašno bojijo edino le tega, da bi jih »Štajerc« kdaj — hvalil. Ko sta se onokrat srečala dva Slovenca, je eden rekel drugemu: Sram te bodi, da se nisi bil v »Štajercu«. Vse boljše Slovence v našem okraju je že počastil. Drugi pa je odgovoril: Bom že gledal, da tudi jaz pridem vanj.« — Štiriletni Oton Korath, sin nadzornika opekarne v Črešnjevcih, si je na škedenju zakuril; pri tem pa se tako opek, da je umrl. — Zanimiv odgovor: Videk: »Kam pa gres, Pepek?« Pepek: »E saj vidiš kakšna suša je. Zato pa grem Slovencev prosit, naj napravijo zopet enkrat veselico, ker takrat bo gotovo deževalo. Druzo vse nič ne pomaga.« Drugi dan: »Pepek, si bil pri Slovencih?« Pepek: »Da, rekli so mi, da bo veselica 14. t. m.« Videk: »Dobro, tedaj greva oba na veselico, če bo treba tudi krono vstopnine plačati.« Pepek: »Res, greva!«

Št. Ilj pod Turjakom. Na naši pošti v Mislinji smo dobili dolgo pričakovani dvojezični poštni pečat. — Strašila nas je letos že marsikatera nevihta. Dne 21. julija je udarilo na njivi posestnika J. Pirtoseka. Ubilo

mu je konja. Sina in hčerko mu je omamilo tako, da sta prišla še le drugi dan k zavesti. Omamilo je za nekaj trenutkov še osem drugih oseb, ki so bile na bližnjih njivah. — Dne 23. julija je zopet udarilo v neko drevo čisto blizu delavcev veleposestnika Ivana Čas. Delavce je sicer nekoliko omamilo, a ponesrečil ni nihče. Toča nam je, hvala Bogu, dozdaj prizanašala.

V St. Juriju ob juž želez. je umrla gospa Karolina Ipavica, soproga občestovanega g. dr. Gustava Ipavica, znanega slovenskega skladatelja.

Levoz trti iz vseh občin okrajnega glavarstva Celje je prepovedan, ker se je dognala v večini občin trtna us.

V občini braslovski je razglašen pasji kontumec.

Občinske volitve na Teharjih se bodo vršile začetkom meseca septembra. Ta občina je bila dosedaj v rokah posilincev, ki delajo na vse kriplje, da si to edino kmečko občino celjskega okraja obdrže. Pripravljajo se baje po vojniškem vzorcu na volitev. Kljub vsem nakanam pa bodo Nemci v drugem in tretjem razredu propadli, če store vsi Slovenci svojo dolžnost!

Iz Brežic se nam poroča: Minoli mesec so odpeljali v norišnico v Gradec 24 letnega posestniškega sina Mihsela Polovič. Zmešalo se mu je radi neke dedščine.

Toča je pobila zadnji četrtek v Špitaliču, Ločah in Žičah. Vinogradi so vničeni. Kar ni vzela vročina, vzela je toča.

Kača v črevljih. Neki gostilničar v Trbovljah je hotel zjutraj obuti črevlje, ko naenkrat skoči iz črevlja kača. K sreči je bila — nedolžna belouška. Vzlic temu se je moč tako prestrašil, da mu cel dan ni dišalo ne piti ne jesti.

Trg Rajhenburg je imenoval častnim občanom gosp. nadučitelja Ivana Matko-ta radi njegovega 30 letnega vestnega delovanja na tukajšnji šoli. Dne 1. avg. mu je občinski odbor izročil krasno diplomu. — Nasproti žalostnim poročilom o vinski trti iz mnogih krajev Spod. Štajerja se nam naznanja, da v brežiškem, sevniskem in kozjanskem okraju letos vinska trta obeta obilno dobrega vina. Kjer ni bilo toče, so vinogradi zdravi, grozdje lepo razvito. Bog jih še z naprej ohranji pred uzmami!

Kozjanske novice. Tukaj so bile občinske volitve. Za župana je bil izvoljen že tretjič tigovec g. J. Elsbacher, kateri se je izkazal vrliga občinskega predstojnika tekom svojega vestnega petletnega županovanja. Upamo, da bo tudi v bodoče ostal kot vrl narodnjak vedno na naši strani! — Dne 15. julija so bili naš č. g. kapelan J. Jančič promovirani doktorjem sv. pisma. Na povratku iz Dunaja se jim je naredil prav časten sprejem. Na slavnostnem večeru pa se je zbrala vsa trška inteligenca ter jim iskreno čestitala. Bog živi vrliga gospoda! — Povsod po naši širni slovenski domovini se prirejajo mladeniški shodi in ker kozjanski okraj tudi noče zaostati, sklenilo se je, da ga v kratkem skličemo v prijaznem Zagorju, kar bomo še svojodobno naznanili. Pričakujemo, da se boste, dragi slovenski mladeniči kozjanskega okraja, tega dolgo zaželjenega shoda v prav obilnem številu udeležili. Torej na noge, mladeniči! Shod mora biti prav veličasten, ta misel naj živi! Na svidenje! — Naroden mladenič.

Iz Dola pri Hrastniku. Dan 1. avgust je bil za nas dan nesreče. Okoli pol 5. ure popoldne pridrveli so iznad Hrastniške vasi čez Javorje proti Doli hudourni oblaki, začelo je strašno treskati in vtila se je gosta ploha. Toče hvala Bogu ni bilo, pa strela je udarila v Jurjev kozolec, ki je bil poln sena in snopja ter ga vžgala pri priči. Cela gorenja vas, posojilnica, trgovina g. Majcena, pošta in tudi župnijska cerkev je bila v največji nevarnosti, zlasti se, ker je bil veter neugoden. Le hudemu nalivu in pa mali brizgalnici doljskega gasilnega društva se imamo zahvaliti, da smo ogenj omejili, tako

da je zgorel samo kozolec in blizu stoječe gospodarsko poslopje vdove Ane Dernovšek. Živino, ki je mukala na ves glas, so rešili, zgorelo pa je vse gospodarsko orodje, nova mlatilnica, vozovi itd. Z domačo brizgalnico, in ko je urno na pomoč prihitelo tudi Hrastniško gasilno društvo, so ogenj kmalu pogasili. Lastnica ni bila zavarovana, škoda pa je velika, ker ji je zgorel ves lepi letošnji pridelek, zato je pomoč nujno potrebna. Kar storimo svojemu bližnjemu, to storimo Gospodu, posebno pa, če pomagamo ubogi vdovi z nedoraslimi otroci, tega ne bomo pogrešali nikdar. Zato dragi farani pomagajte, mrve imate letos veliko, tudi zrnja, kdor pa ima kaj drugega, naj pomaga, saj nikdo ne vé, ali tudi njega kedaj ne zadene ista nesreča. Hvala bodi posestniku g. Blažu Babič, g. učitelju Jožefu Rošu, ki sta ogenj v najskrajnejšem trenutku omejila z malo brizgalnico, hvala pa tudi bratski požarni brambor v Hrastniku, ki je tako hitro došla na lice nesreče in pa domačim brambovcem, ki so hrabro gasili in še celo noč stražili in gasili pogorišče. Treska in hudega vremena reši nas o Gospod!

V Gradcu je bil kaznovan zaradi tatvine delavec Anton Plavčak iz Donačke gore.

Razstava sadja bo v Radovljici na Gorenjskem. Razstava se otvori dne 16. sept. ter bo trajala do 6. oktobra. Zglasilne pole so vposlati do 1. septembra na odbor sadne razstave v Radovljici.

Proti trpinčenju vojakov je izdalo avstr. vojno ministrstvo strog odlok, ki za ukazuje poveljnikom ravnati z vojniki dobro in lepo. Strogo je prepovedane surovo zmerjanje in trpinčenje vojakov. Kazen za ta prestopek bo ostra in le v izrednih slučajih se bo olajšala.

Cerkvene stvari.

Petindvajsetletnico mašniškega posvečevanja je obhajal dne 26. m. m. č. gosp. Valentin Eržen, superijor pri Sv. Jožefu pri Mariboru.

Zahvala. Vsem b'agim darovalcem za stavbo nove predmestne cerkve Magdalenske prisrčna zahvala! Sveta maša se bo za nje služila 5. avgusta ob 6. uri. — Simon Gaberc.

Duhovske vesti. Na novo nastavljeni so kot kaplani č. gg.: Ivan Lah v Črešnovcih, Franc Ostrž v Ptuj, Ant. Penič v Laporju, Ferdinand Žgank v Zavodnji in Vincenc Žolgar v Trbovljah. — Prestavljeni so č. gg. kaplani: Jožef Erker iz Vitanja v Stari trg, Janez Luskar od Sv. Florijana pod Bočem v Vitanja in Alojzij Zamuda iz Črešneveca v Vransko. — Kot provizor pri St. Danijeli v Račorju je nastavljen čast. g. Jožef Krohne, kaplan v Vojniku. — V Brežicah je umrl dne 28. jul. č. g. Andrej Urek, vpokojeni župnik od Sv. Marijete pri Polzeli, rojen leta 1836.

Birmanci v šaleški dekaniji: pri Sv. Martinu pri Šaleku 254, Škale 510, Sv. Mihael pri Šostanju 811 in pri St. Ilju pod Turjakom 225; skupaj 1800 birmancev.

Romanje v Maribor. Velikonedeljska dekanija priredi dne 11. t. mes. romanje k Materi Milosti v Mariboru.

Premembe v frančiškanski provinciji. V Ljubljano pride: P. Alcantara Črtanec, p. Gvido Rant; v Kamnik: P. Kazimir Zakrajšek, katehet; v Pazin: P. Odorik Kreiner, gvardijan, p. Teofil Zajc; v Brežice: P. Simon Čurtin; v Gorico: P. Arhangelj Appaj, p. Vincencij Kunstel; v Maribor: P. Fulgencij Trafala; k Sv. Trojici: P. Pius Zankar; na Brezje: P. Ananija Vračko, p. Klemen Gram-povečan.

Društvena poročila.

Čebelarški shod pri Sv. Juriju ob juž. železn. bo dne 7. t. mes. ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku Janeza Oset. Na dnevnem redu je poučno predavanje in zborovanje povodom ustanovitve čebelarke družnice. Predavala bosta nadučitelj T. Kurbus iz Slivnice in čebelarški potovalni učitelj Ivan Ju-

randič. Čebelarji iz celjskega okraja, udeležite se vsi tega shoda! Slovenski Štajer se na tem polju v novejšem času vrlj giblje in čvrsto napreduje, torej tudi vi ne zaostajajte!

V nedeljo k Sv. Benediktu! Kaj pa bo? Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Sv. Benedikt in okolico se ustanovi ta dan. Ustanovni občni zbor se vrši na prostoru pred župniščem ob 3. uri popoldne. Vrla deklica bo govorila slavnostni govor, pele se bodo krasne pesmi in svirali bodo tamburaši. Ob 4. uri bo predstava igre »Dve materi«, katero bi se mnogi in mnogi radi videli. Pridite torej! Po igri bo krasna narodna veselica na vrtu gostilničarja Jožefa Horvat. Narodna dekleta domača in sosedna, istotako žene pa tudi vsi drugi, na svidenje pri Sv. Benediktu! Pokazite, da veste ceniti premenitno družbo sv. Cirila in Metoda.

Iz Jarenine. Presvetli naš knez in škof priporočajo v svojem pastirskem listu, da se ne bi letos v Marijinem letu samo v cerkvah velike svečanosti vršile, ampak da bi tudi družbe in društva izvanreden Marijin jubilej posebno obhajala. Naša Marijina družba se je že dalj časa na Marijino slavnost pripravljala. Zadnjo nedeljo, dne 31. julija se je pa izobno izvršila ta slavnost. Prostor pri cerkvi je bil lepo okrašen. Pred vhodom v ograjen prostor je bil postavljen slavalok z lepim napisom: »Vsa lepa si Marija in madeža ni na tebi«. Oder so bila dekleta kaj lepo okrasila. Pred vhodom je plapolala visoko v zraku papeževa zastava, pri odru pa dve veliki slovenski. Ob pol 6. zvečer je naznanjal strel začetek veselice. Od vseh strani so prihajali ljudje. Prišli so v obilnem številu St. Jakobčani, St. Marječani, gostje iz St. Ilja in celo iz daljnega Sv. Benedikta, na čelu jim neumorno delaven organizator č. g. Gomilšek, ki je imel prej ravno velik političen shod v St. Juriju. Deklice »Dekliške zveze« benediškega bralnega društva so nas med različnimi odmori razveseljevale z lepim petjem. Pomen slavnosti je v kratkem nagovoru razložila predsednica jareninske »dekliške zveze«. Povedala je, kako se povsod lepo obhaja petdesetletni spomin proglašanja nauka o brezmadežnem spočetju in tudi kaj lepo je razložila, kako visok pomen ima za današnje čase posebno ta nauk. Igra »Sv. Neža« se je že igrala na našem odru in se je tudi zdaj prav lepo predstavljala. Po prvi igri je navdušena deklica »Zveze« deklamovala res krasno »Marijina hčerka sem«. Tako lepo deklamovati se kmalu nismo slišali. Tudi prolog na čast Brezmadežni se je lepo deklamoval. Najlepši del programa je bila brezdvomno zadnja Marijina igra. V igri so bili prizori, ki so človeka res ganili, n. pr.: kako v svoji brezmejni obupanosti moli grofica Ljudmila pred Marijino kapelico in v zame Mariji sinčeka in ji ga noče več nazaj dati, dokler ji Marija ne vrne Olge, katero so morski roparji vjeli; ali kako vzdihuje Olga v ječi in ji pride Marija na pomoč. Marija jo odpelja iz ječe; naenkrat zavesa pade in se kmalu zopet vzdigne. Vidi se od daleč morje in po morju plava barčica, na barčici je pa Marija z Olgo in z dvema angeloma. Ona pelje Olgo nazaj k njeni materi. Ženice najdejo Olgo pri domači kapelici, pred katero zahaja dan za dnevom obupna Ljudmila. Na zadnjo se vrši lepa procesija: Ljudmila prinese Mariji nazaj sinčeka; dekleta na gradu pojo Mariji na čast in v zahvalo. Deklica Marijine družbe so imele veliko truda. Pa naj bodo uverjene, da so si s prireditvijo te lepe igre pridobile naklonjenost pri Materi božji. Igra je bila podučljiva in je marikate-rega ganila bolj, ko najlepša pridiga. Saj smo celo moče videli, kako so se lesketale solze v njihovih očeh. Razne zaničevalce takih predstav pa naj ne poslušajo in se naj spominijo, da ima vsaka dobra reč sovražnike in če jih nima, ni dobra reč. Spoznale pa so tudi, da je pri vsaki stvari treba požrtvovalnosti, navdušenosti in vstrajnosti; in kdor tega nima, ne sme ničesar začeti. Marijina igra se bo ponavljala v nedeljo, dne 14. t. m.

zvečer. Pri tej priliki bo velik srečolov z lepimi dobrotami in pa poučen govor o Japoncih, katerega bodo imeli naš duhovni voditelj. Torej bo zopet zanimivo za tiste, ki se niso videli igre, pa tudi za tiste, ki so jo že videli.

Katol. slov. izobraževalno društvo v Lučah je imelo v nedeljo, dne 24. m. m. svoj občni zbor. Iz poročila za prvo društveno leto posnamemo sledeče podatke: Društvo šteje 60 udov, moških in mladeničev; to je lepo število, da imamo veliko analfabetov, ker dobri dve tretjini otrok vsled prevelike oddaljenosti ostaneta brez šolskega pouka. V prvem letu svojega obstanka je društvo priredilo dve veselici s petjem in gledališko igro, ki sta prinesli 100 K čistega dobička; vseh letnih dohodkov je bilo 168 K, izdatkov pa 172 kron. Za časopise se je le malo potrosilo; kakaj vsled velikih razdalj posameznih kmečkih stanov je izposojevanje časnikov pri nas skoraj nemogoče; brezplačno pa je dobivalo društvo: 2 »Slovenca«, 2 »Slov. Gospodarja«, 2 »Domoljuba«. Skoraj vsi letni dohodki so se porabili za nabavo dobrih knjig; z letnimi prispevki kakor tudi z obilnimi darovi si je društvo v teku enega leta osnovalo krasno knjižnico, ki šteje blizu 130 lepo in trpežno vezanih knjig. Vse je stala 62 K, dasi smo veliko knjig kupili že vezanih. Na knjižnico sme društvo biti v resnici ponosno. Med blagimi dobrotniki, ki so pripomogli k taki knjižnici, imenujemo najprej gospoda predsednika, domačega vič. gospoda župnika, ki so društvu blagovoljno prepustili do 30 knjig. Naša dična družba sv. Mohorja nam je poslala blizu 20 knjig; upravitelstvo »Dom in Sveta« nam je poklonilo dva letnika »Dom in Sveta«; spomnila se nas je tudi »Slovenska Matica«; gosp. N. Zanier v Št. Pavlu je podaril društvu 10 K v denarju. Vsem blagim dobrotnikom mladega društva izrekamo na tem mestu iskreno zahvalo! Društvu pa kličemo: živi, rasti, cveti, da boš tudi ti moglo poslati na prihodnje v slovenske mladeniške shode svoje zastopnike, mogoče tudi svojega zastavonoša!

Dobrna pri Celju. Na naslov dobrnske »Freiwillige Feuerwehr Doberna-Neuhaus«. Odbor »Bralnega društva« na Dobrni je zvedel iz zanesljivega vira, da je p. n. gasilno društvo »Freiwillige Feuerwehr Doberna-Neuhaus« o priložnosti blagoslovljenja zastave »Bralnega društva« imelo za noč od 19. na 20. junij pripravljen svoj rešilni voz. Nemara vsled mnenja, da bo prišlo do tepeža med slovinci, da bo torej potrebna pomoč od strani »sanitetnega oddelka« imenovanega gasilnega društva. Ker smatra društvo eventuelno to za raztaljenje, katero se je s tem zgodilo slovenskemu ljudstvu, dovoljuje si odbor »Br. dr.« vprašanje: Kdo je naročil »rešilni voz«, odbor gasilnega društva ali g. načelnik na svojo roko? Nadalje je odboru »Br. dr.« znano, da je možu, ki je stražil pri konjih in »rešilnem vozu«, bil obljubljen goldinar. Ker pa odbor ne ve, se mu je li goldinar izplačal ali ne, prosi v tem oziru pojasnila. Z ozirom na to, da »Br. dr.« noče, da bi p. n. gasilno društvo »Freiwillige Feuerwehr Doberna-Neuhaus« imelo stroške radi njega, je namreč odbor sklenil, da se povrne gasilnemu društvu izdana svota. Ako pa se

dotičnemu obljubljeni goldinar ni izplačal, mu ga bo »Br. dr.« takoj izplačalo. Odbor »Br. dr.« torej prosi, da se mu da na vse to jasan odgovor, da zamore urediti, kar je potrebno nasproti p. n. gasilnemu društvu »Freiwillige Feuerwehr Doberna-Neuhaus«. Ako do 12. avgusta do 12. ure opoldne ne bo nobenega odgovora, smatral bo odbor »Br. dr.« v prvem slučaju, da je naročil voz g. načelnik na svojo roko, v drugem pa, da je goldinar že izplačan. Odgovor naj se pa blagovoli poslati v časopis »Slov. Gospodar« v Mariboru ali »Domovino« v Celju ali naravnost na »Bralno društvo« na Dobrni pri Celju. — Odbor »Bralnega društva« na Dobrni.

Društvena naznanila.

Čitalnica v Brežicah priredi povodom otvoritve »Narodnega doma« v Brežicah v nedeljo, dne 14. avg. 1904 veliko slavnost. Spored: A. Popoldne ob 11. uri: a) slavnostno blagoslovljenje Narodnega doma, b) Promenadni koncert popolne godbe c. in kr. pešpolka št. 16. B. Popoldne ob 3. uri: a) Sprejem narodnih društev na kolodvoru, b) Nastop sokolskih društev v prostih vajah. Slavnostni koncert: 1. Skupno petje vseh pevskih društev. 2. Nastop posameznih pevskih društev. 3. Koncert popolne vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 16. C. Zvečer: Prosta zabava. Vstopnina k slavnosti 1 K.

Mladinski zvezi »Bralnega društva« v Gornji Radgoni priredita v nedeljo, dne 14. t. m. popoldne pri g. Osojniku slavnost s petjem, taburanjem, govori, deklamacijami in dvema gledališkima igrama: »Sv. Elizabeta« ter »Čevljar in bogatin«. Domačine in sode vabi na udeležbo — odbor.

Bralno društvo v Pišecah ima v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne svoj občni zbor, h kateremu se vabijo vsi društveniki in prijatelji omike slovenskega naroda.

V Gotovljah bo dne 14. avgusta popoldne blagoslovljenje nove brizgalne prostovoljne požarne brambe. Bratska društva se na to slavnost že danes opozarjajo in prosijo, da se na ta dan namenjene slavnosti in veselice preloži. Vzpored slavnosti naznanil se bo v prihodnji številki.

Gospodarske drobtinice.

Kakipot do blagostanja sreče in zadovoljnosti kmetškega stanu.

(Konec.)

Vzemimo en vzgled. Oče ima tri otroke. Za svojo kmetijo imel je še večkrat 15.000 kron in jo v resnici vsak dan za tako ceno lahko proda. To je prometna vrednost. On izroči otrokom posestvo in pravi: Kmetija je vredna 15.000 kron. Trije ste, vsak dobi 5000 kron in kdor prevzame, ima torej 10.000 kron izplačati. A oče pa ni premislil, da je sin posestvo prevzel ne za to, da bi ga jutri prodal, ampak za to, da bi na kmetiji in od kmetije živel. Resnična vrednost kmetije se znabi 10.000 kron ni, in tako sta tista dva otoka, katera gresta od hiše, lepo dediščino odnesla, a revček na domu že od prvega dneva nima ničesar, in z nič se dandanes ne kmetuje.

Iz vsega tega je razvidno, kako veljavna nega pomena bi bilo, da bi kmetije, posebno tisti, kateri so namenjeni posestvo kupiti ali pa prevzeti, znali resnično vrednost kmetije izračunati. Kdor posestvo odda tujemu človeku, naj jo da za prometno ceno, to se pravi kakor drago le mogoče, kdor jo

svojemu otroku da, naj mu jo da za resnično vrednost, to se pravi, tako da bo otrok mogel z uspehom kmetovati in na kmetiji živeti.

Časi se se izpremenili in če hoče kmetški stan obstati in prosperovati, se morajo tudi kmetje v marsičem izpremeniti. Danes se mora vsak skrbeti oče, kateremu bodočnost svojega otroka na srcu leži, vprašati ali je fant telesno in duševno zadostno razvit, da bi ga smel za ta težavni stan odločiti.

Vsak kmet moral bi imeti gotov cilj pred očmi in sicer naj bi z vsemi možmi deloval na to, da bi se povzpел do blagostanja. Njegova kmetija naj bi bila mirno in varno zavetje vsem članom njegove rodbine, kateri še ne morejo, in tistim, kateri že ne morejo več delati.

Kako se da ta cilj doseči, o tem drugokrat.

Fr. Goričan,

kmet, potovalni učitelj.

Listnica uredništva. Šmartno pri Slovenjgradu: Kakor vidite, smo dobili že od druge strani isto poročilo. Hvala! — Ormož: Je že bilo v drugem slovenskem časniku. Prosimo kaj drugega! — Pulj: Hvala, dobili! Pride vse ob svojem času! —

Za družbo sv. Cirila in Metoda so od 22. junija do 15. julija 1904 poslali prispevke in darila p. n. gg. in društva: graška podružnica 50 K, moška podružnica v Celju 368/28 K, Savinska posojilnica v Zalcu 100 K, posojilnica v Slov. Bistrici 40 K, banka »Slavija« 100 K, dobiček od prodaje Ciril-Metodovega mila K 400, tvrdka Ivan Perdan v Ljubljani za Ciril-Metodove vžigalice 600 K, Karol Kumer iz Konjic zbirko male zabave na dan sv. Beneta v Konjicah 5 K, Mohorjani v Št. Ilju v Slov. gor. 15 K, Marica Godec iz Lembaha 6 K, Fr. Lavtičar v Smartnem 8 K, Konrad Elsbacher v Laškem zbirko 10 K, za mladinske spise 1210 K. — Vsem darovalcem presrečna zahvala!

Loterijske številke

Gradec 30. julija: 27, 15, 69, 24, 55.
Dunaj 30. julija: 27, 6, 73, 15, 77.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijalec.

A. J. RIHA

uradno konc. zavod za inštalacije vodovodov in cevi za plin, stavbeni, ornamentalni in galanterijski klepar

Maribor, Koroške ulice št. 14.

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih napeljav, kopališč, stranišč, ventilacij, sesalk, samosesalk in napeljav za acitelin. — Pre-
vezemam tudi vse kleparska dela, pokrivanje z bakrom,
cementom, pokrivanje stolpov, strešne vode itd.

Vse poprave, inštalacije in napeljave se izvrše točno in po ceni.
— Proračune in pojasnila vedno brezplačno. — 503 5-4

Vinogradski delovodja,

kateri bi bil zmožen sam večjo, novo nasajeno vinogradsko posestvo oskrbovati, se išče. Dotični mora biti oženjen ter slovenskega in nemškega jezika zmožen. Kateri na to službo reflektuje, naj blagovolijo svoje lastno-ročno pisane ponudbe s pričevali pod: I 1000 poste restante Ivanjkovec pri Ormožu poslati in bodo potem natančneje po-
goje izvedeli. 524 3-3

Naznanilo.

Podpisani naznanja vljudno cenj. p. n. občinstvu, da je prevzel dne 1. avgusta znano

restavrator

„zur alten Bierquelle“

v Poštni ulici v Mariboru od gosp. Kleinschega. Opiraje se na mnogoletne skušnje v mnogih hotelih, zagotavlja, da bo ustregel vsakomur z lepimi sobami za prenočevanje, okusnimi in cenimi jedili, z naravnim domačim vinom in z priljubljenim pivom iz Götzove pivovarne. — Z odličnim spoštovanjem

Matija Kögl.